

4. อุทกิสฺสสมาธิภูฐานคาถา

หัวหน้าน้ำ: หันตะ มะยัง อุทกิสฺสสมาธิภูฐานะคาถาโย ภาณามะ เส.

อิมีนา ปุญฺญะกัมเมนะ   อุปัชฌายา กุณฺตตะรา
 ค้ำยบุญนี้ อุทิศให้ อุปัชฌาย์ ผู้เลิศคุณ
 อาจะริยุปะการา จะ   มาตา ปิตา จะ ญาตะกา ปิยา มะมัง
 แลอาจารย์ ผู้เกื้อหนุน อีกทั้งปิตุชน มีพ่อแม่ แลปวงญาติ
 สุริโย จันทิมาราช   กุณฺะวันตา นะราปี จะ
 สุริย์จันทร์ แลราชา ผู้ทรงคุณ หรือสูงชาติ
 ปรหัมมารา จะ อินทา จะ   โลกะปาถา จะ เทวะตา
 พรหมมาร และอินทราช ทั้งทวยเทพ และโลกบาล
 ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ   มัชฌัตตา เวริกาปี จะ
 ยมราช มนุษย์มีคร ผู้เป็นกลาง ผู้จ้องผลาญ
 ตัพเพ ตัตตะ ตูปี โทนตุ   ปุญฺญานิ ปะกะตานิ เม
 ขอให้เป็ญตุสสานต์ ทุกหัวหน้า อย่าทุกข์ทน บุญสอง ที่ข้าทำ จงช่วยอำนวยศุภผล
 ตูยัง จะ คีวีรัง เทนตุ   จิปัง ปาเปละ โว มะตัง
 ให้สุข ตามอย่างฉัน ให้ถึง นิพพานพลัน

* (ถ้าจะว่าบทสวดนี้ ไม่ว่าคือไปอีก หนึ่งปล้อน " นิตพพานัน เป็น นิตพพานตอญ ")

บทที่ 2

เย ภจจิ ขุททะกา ปาถา   มะหันตาปี มะยา ทะตา
 สัตว์เล็ก ทั้งหลายใด ทั้งสัตว์ใหญ่ เราห้าหัน
 เย จานเนก ปะมาทนะ   กายะวาจา มะเนทวะ
 มีใช้น้อย เพราะผลอสัน ทางกายา วาจาจิต
 ปุญฺญัง เม อะนุโมทันตุ   คัมหันตุ สะตะมุตตะมัง
 จงอนุโมทนาทุกส ถือเอาผล อันอุกฤษฏ์
 เวรา โน เจ ปะมูญจันตุ   ตัพพะโทตัง ขะมันตุ เม
 ถ้ามืดแวร จงเปลื้องเงาใจ ลดโทษชั่ว ทำหน้าให้ปลอด

บทที่ 3 (คืออิทธิวารามัคคิทถนคาถา)

ยังกิณฺจิ กุสะลัง กัมมัง   กัตถัพพัง กิริยัง มะมะ
 กุสลกรรม อย่างใดหนึ่ง เป็นกิจซึ่ง ควรศึกษา
 กาเยนะ วาจามะนะสา   ติทะเส ตุกะตัง กะตัง
 ด้วยกาย วาจาใจ เราทำแล้ว เพื่อไปสวรรค์
 เย สัตถคา สัตถุณฺโณ อตฺถิ   เย จะ สัตถคา อะสตุณฺโณ
 สัตว์ใด มีสัตถุญา หรือหาไม่ เป็นอสัตถุญ์
 กะตัง ปุณฺณะผะลัง มัยฺหัง   สัพเพ ภากิ ะวันตุ เต
 สลบุญ ข้าทำนั้น ทุก ๆ สัตว์ จึงมีส่วน
 เย ตัง กะตัง สุวิทัง   ทินนัง ปุณฺณะผะลัง มะยา
 สัตว์ใดรู้ ก็เป็นอันว่า ข้าให้แล้วตามควร
 เย จะ ตัตถะ นะ ชานันติ   เทวา กันตฺวา นิเวทะยุง
 สัตว์ใด มีรู้ถ้วน ขอเทพเจ้า จึงเล่าขาน
 สัพเพ โลกัมฺหิ เย สัตถคา   จีวันตาทาระเหตุกา
 ปวงสัตว์ ในโลกีย์ มีชีวิต ด้วยอาหาร
 มะนุญฺยัง โภชะนัง สัพเพ   ละกันตุ มะมะ เจตะสา
 จึงได้ โภชน์สำราญ ตามเจตนา ข้าอาณัติ*

* (ถ้าจะหาคำพยางค์นี้ให้เปลี่ยน "ข้าอาณัติ" เป็น "ของข้าทอญ")

บทที่ 4

อิมินา ปุณฺณะกัมเมนะ   อิมินา อุกทิสเสนะ จะ
 ด้วยบุญนี้ ที่เราทำ แลอุทิศ ให้ปวงสัตว์
 จิปปาหัง สุละเภ เจวะ   ตันหุปาทานะเมทะนัง
 เราพลันได้ ซึ่งการตัด ตัวตัณหา อุปาทาน

เย ตันคาน หินา รัมมา ยาวะ นิพพานะโค มะมัง
 สิ่งชั่ว ในดวงใจ กว่าเราจะ ถึงนิพพาน
 นัสตันตุ ตัพพะทา เยวะ ยัตถะ ชาโค ภาเว ภาเว
 มลายสิ้น จากตันคาน ทุก ๆ ภพ ที่เราเกิด
 อหุจิดัง ตติปัญญา สัตถโว วิริยัมหิมา
 มีจิตตรง และสติ ทั้งปัญญา อันประเสริฐ พร้อมทั้ง ความเพียรเลิศ
 เป็นเครื่องขุด กิเลสหาย
 มารา ละกันตุ โนกาตัง กาคูญจะ วิริเยสุ เม
 โอกาส อย่าให้มี แก่หม่อมาร สิ้นทั้งหลาย เป็นช่อง ประทุษร้าย
 ทำลายล้าง ความเพียรจน
 พุทธาทีปะวะโร นาโถ รัมโม นาโถ ะรุตตะโม
 พระพุทธผู้ บวรนาถ พระธรรมที่พึ่งอุดม
 นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง
 พระปัจเจกพระพุทธสม- ทบพระสงฆ์ ที่พึ่งศยง
 เตโสตตะมานุกาเวนะ มาโรกาตัง ละกันตุ มา
 ด้วยอานุภาพนั้น ขอหม่อมาร อย่าได้ช่อง
 ทะสะปัญญานุกาเวนะ มาโรกาตัง ละกันตุ มา
 ด้วยเดชบุญ ทั้งสืบป้อง อย่าเปิด โอกาสแก่มาร (เทอญ)

จีปปาก

เราพลัน ..

MERIT
OF
DANA & METTA

-Velama Sutta, A. N. 391 (IX, II, 20)

"More meritorious than giving to the worldlings for seven years and seven months a Dana consisting of the most expensive goods and clothing and the most sumptuous food is the Dana that is given to a Sotapanna or Stream-Enterer,

More meritorious than giving to a hundred such Stream-Enterers is the Dana given to a Sakadagami or one who has attained the second stage of sainthood;

More meritorious than giving to a hundred such Sakadagamis is the Dana given to one Anagami or Non-Returner,

More meritorious than giving to a hundred such Anagamis is the Dana given to one Arahant,

More meritorious than giving to a hundred such Arahants is the Dana given to one Pacceka or Silent Buddha;

More meritorious than giving to a hundred such Pacceka Buddhas is the Dana given to the Sammasambuddha or Supreme Buddha together with the Noble Sangha;

More meritorious than this is to build a vihara dedicated to the Sangha who hail from the four corners of the Zodiac;

Even better than this is to take refuge in the Buddha, Dhamma and Sangha;

More meritorious even than this is to observe the Five Precepts;

Even better than all this meritorious and virtuous acts is to practise Metta: Loving-Kindness if only for the time taken to hold to one's nostril some fragrant object;

But most meritorious of all is the development of insight as to the fleeting nature of things (aniccam-imperment)."